

[Ingerlise Koefoed]

Det er desværre umuligt her at gå i detaljer med alle de områder, der berøres i redegørelsen, så jeg vil nøjes med ganske få ting endnu.

Der har stået i Information, at der i redegørelsen står usædvanlig meget om billedkunst. Tja, det kommer nu an på. Der står meget lidt om de eksisterende kunstmuseers situation, meget lidt om afstøbningssamlingen, som det vel var på tide at få på plads også andre steder end her i folketingsalen, og der står noget om værksteder og et center for aktuel kunst. Dette, afstøbningssamlingen, værksteder og moderne kunst, synes partout at skulle løses på én gang. Hvorfor egentlig det? Hvad haster mest? Jeg vil godt her sige, at jeg tror ikke på ideen om at pakke det hele sammen i to pakhuse, men jeg synes, at ministeren skulle tage imod indbyggelsen til at se på Frihavnen og se på de planer, som adskillige arkitekter i de senere år har udarbejdet for anvendelse af Frihavnen.

Om ideen om et center for aktuel kunst vil jeg i øvrigt sige, at den forekommer mig at være meget lidt ambitiøs. Er det virkelig meningen, at vi, der i den grad i statens museum har forsømt ny udenlandsk kunst, skal lave et center for dansk nutidskunst alene? Skulle vi ikke i hvert fald lave noget, der lignede Moderna Museet i Stockholm, Høvikodden i Oslo eller Stedelijk i Amsterdam. Vi har faktisk museer her i landet, som godt kunne arbejde videre med den danske kunst, og vi har ikke ret megen international kunst. Det er udmærket, at forskellige indkøbskomiteer køber ind for kunstfonden – det er udmærket, og det er nødvendigt – men det kan vel ikke være de indkøb, som skal danne udgangspunktet for det meget omtalte moderne museum?

Folkebiblioteker vil jeg ikke sige meget om nu, for dem vender vi jo tilbage til om kort tid. Jeg vil kun sige, at det ser ud, som om den vanvittige idé, der gik ud på at konstruere et gennemsnitsbiblioteksbeløb pr. indbygger, virker som forudsagt af næsten alle andre end kulturministeren, nemlig sådan: materialekontiene daler, de bedste biblioteker sparer mest, og de dårligste går ikke fremad. Skævheden bliver måske mindre, fordi de gode bliver dårligere, men det var vist egentlig ikke formålet – eller var det?

I indledningen til redegørelsen nævner ministeren bl.a., at det kgl. bibliotek er kom-

met langt bagud med bevillinger, men at det nok vil kunne holdes oven vande. Jeg vil gerne spørge: hvordan det? Ikke bare det kgl. bibliotek, men alle forskningsbibliotekerne under kulturministeriet har i de senere år måttet spare så meget, at de overhovedet ikke kan følge med forskning og uddannelse. Holdes oven vande kan de faktisk kun med meget betragtelige bevillinger. Er kulturministeren indstillet på at give dem?

Til sidst meget lidt, desværre, om børnene, som kulturministeren gør meget ud af. Børnene, der er de nemmeste ofre for kommerzialismen, er dem, der har stærkest krav på ordentlige tilbud. Vi ved, at der er mangler i børnetilbuddene, at de socialt dårligst stillede børn får de dårligste kulturelle tilbud. Hvad vil kulturministeren gøre for, at børnene skal få bedre udfoldelsesmuligheder, bedre lege- og idrætsforhold, bedre og flere bøger, mere teater, flere ting, de selv kan være med til at lave? Alle de rapporter, som vi har liggende fra ministeriets arbejdsgruppe om børn og kultur, ligger og råber om mangler. Hvordan kan man nyttiggøre rapporterne?

Til allersidst. Hvad vil kulturministeren egentlig gøre for, at børneavisen, som fik Sabroeprisen forleden, ikke skal glide ud af børnemarkedet?

Jeg vil slutte med at sige, at jeg vender tilbage i efteråret med mere om børn og unge, og jeg opfordrer ministeren til at lægge op til en speciel redegørelsesdebat om idræten. Hvis ikke, tror jeg nok, vi er nogle, der vil tage initiativ til en forespørgselsdebat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for redegørelsen. Den er lang. Der er brugt mange ord, og derfor er der også i den redegørelse flere ting, som det radikale venstre støtter og er glad for er kommet med. Det vil jeg gerne have sagt til indledning, før jeg går videre.

Nu er det jo sådan, at kultur og kulturpolitik kan formuleres på mange måder. Af formuleringen og definitionen af ordene »kultur« og »kulturpolitik« afhænger den rolle, man ønsker at give kultur og kulturpolitik. Sådan som jeg har forstået ministerens baggrund for redegørelsen, er jeg overbevist om, at ministeren har været for beskeden i placeringen af kultur og kulturpolitik og derved